

РОДОВО ИМЕННИЕ

Година II, Брой 2(11)
9.I. - 15.I.2006

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

Благодарим на всички наши читатели, които ни се довериха и се абонираха за цялата година. Вестник „Родово именование“ има вече своите доказани симпатизанти и това го прави от най-ранна „възраст“ авторитетно издание, мерещо ръст с мастити седмичници с многогодишна история...

На тези, които се обадиха в редакцията с притеснението, че поради някакви обективни или субективни причини не са успели да се абонират, съобщаваме, че могат да го сторят всеки месец от 1 до 15 число във всички пощенски станции на страната.

В каталога на РП нашият номер е **618**

Цените остават непроменени!

„РИ“

ВАЖНО!

ИЗЛИЗА ВСЕКИ ПОНЕДЕЛНИК

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

цена **50 ст.**

НАПРЕД И НАГОРЕ

Интервю с Величко Христов ПОПАДИЙСКИ - председател на екодружение „Жив дом“, гр. Пловдив

Роден на 10.05.1980 г. в гр. Карлово. Средно образование: 1994-1998 г. в ТМТ „Братя Евлоги и Христо Георгиеви“ - гр. Карлово, специалност двигатели с вътрешно горене (ДВГ). Висше образование: 1998-2002 г. • специалност социология в ПУ „Паисий Хилендарски“ • гр. Пловдив. В момента работи в неправителствения сектор. Неженен, без деца.

Владее писмено и говоримо английски език, слаби познания по руски; в момента учи немски език. Член на Инициативния комитет за създаване на Българска родна партия. Председател на УС на екологично сдружение „Жив дом“.

- Кога е основано екодружение „Жив дом“ и какви са неговите цели и задачи?

- Екологично сдружение „Жив дом“ е основано през август 2004 г., но идеята за него се зароди още през 2003 г. след прочитането на книгите за Анастасия на руския автор Владимир Мегре. Основната цел, записана в устава на сдружението,

е проучване, разработване и реализиране на проекти, свързани с екологичен и природосъобразен начин на живот в родови именния, обединени в родови селища. Нашата мисия е да помагаме на тези хора и да разпространяваме идеите, заложени в книгите. Надяваме се чрез дейността си да провокираме хората да се замислят как живеят и да осъзнаят, че хар-

монията на човека с природата е в основата на щастливия живот и ако искаме да променим нещо, трябва да започнем от себе си.

- Какъв е членският състав, пол, образование, години и професии?

- В сдружението членуват хора от цяла България - София, Пловдив, Варна, Карлово, Шумен, Любимец и други градове.
На стр. 4

МОЕТО ПЪРВО ДОЛМЕНО-ПЪТЕШЕСТВИЕ КРАЙ СЕЛО ХЛЯБОВО

Ето че дългоочакваният миг настъпи. Знаех, че има долмени и по нашите земи, но никога не съм предполагала, че те ще се окажат на един дъх разстояние, по родните места на моя съпруг - край Любимец. Срещата с наши семейни приятели по Коледа 2004 г. спомогна да се разгорещи още по-силно моето желание за личен контакт с душите на нашите прародители. Можех сама чрез себе си да проверя онова, което се излагаше в книгите.

Вечерта преди излета сънувах сън, който ми разказваше, че ще получа информация, която ще бъде съдбовна за цялото ми семейство (видях две фигури: едната помня с точност - ярка светеща звезда, а за другата не съм съвсем сигурна). Най-важното беше да запомня онова, което щях да изживея.

Винаги съм вярвала, че много съдбовни мигове в живота ми са свързани с важни Божии празници. Точно на 3.04.2005 г. (на Кръстопоклонна неделя) се отпразвихме аз, Пами (моят съпруг), Валя и Боби. С Валя се познаваме от години. С нея сме „сродни

души“. За Боби бях чувала много - тя е приятелка на Валя, но се срещаме за първи път. Денят беше прохладен и духаше вятър. Сутринта термометърът в Любимец показваше -3, -4 градуса, а през деня бе стигнал до +6, +7 градуса.
На стр. 7

ЖИВ ПЛЕТ В ТРАДИЦИЯТА

Живият плет изпълнява едновременно няколко функции:

- огражда градината, изисквайки от стопанина минимални усилия за поддръжка, за разлика от изкуствено направените огради. Той е дълговечен, не му трябва боядисване, монтиране и т. н.;

- защитава от вятъра;

- влияе на местния климат;

- той е жизнено пространство за животни и растения;

- защитава от чуждите

погледи;

- защитава от влиянията на околната среда (прах, отпадни газове, шум).

ЛАНДШАФТЕН ЖИВ ПЛЕТ

В по-тесен смисъл ландшафтен жив плет означава, че използваните растителни видове са от същите климатични условия. Затова при създаването му основният стремеж е доброто вписване в местните условия. Когато живият плет е предназначен

изключително за защита от вятъра, растителните видове може да са с различна височина и не е нужно да се съединяват плътно - така вятърът ще минава спокойно през тях.

Това е т. нар. ресане или филтриране. По този начин скоростта и турбулентността на вятъра намаляват, а по сенчестата страна се предотвратяват

На стр. 6

БРИКУАТУРАТА

Или ползата от червея

Сергей ИНДЖОВ

ВЪВЕДЕНИЕ

Лумбрикокултурата, или отглеждането на червен калифорнийски червей, е позната още от древността. Първи, които са забелязали работата му, са египтяните, живеещи по поречието на р. Нил. След столетия самият Чарлз Дарвин започва да изследва и да изучава живота на червеите, пише трудове, които и днес се ползват. През 1906 г. тексасецът Джордж Оливер, който ползва трудовете на Дарвин, започва да се интересува от отглеждането на червеите и използването им и по изкуствен начин. След него започва интензивното им отглеждане, като то се превръща в сериозен бизнес в Америка, Япония, Азия и най-късно в Европа.

На стр. 5

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

(Въведение в натуралното земеделие)

Масанобу ФУКУОКА

В своята ферма, разположена близо до малко селце на остров Шикоку в Южна Япония, Масанобу фукуока е създал метод за натурално водене на фермерско стопанство, който би могъл да помогне да се обърнат деградиращите тенденции в съвременното земеделие. Натуралното стопанство не се нуждае нито от машини, нито от отровни химикали и изисква минимум плевене. Мистър фукуока не наторява почвата и не

използва компост. Той не залива с вода своите оризови полета по време на вегетационния период, както е било прието да се прави в продължение на много векове на Изток и в целия свят. Почвата на неговите полета остава неразорана в продължение на повече от двадесет и пет години и все пак той получава добиви, сравними с добивите на най-продуктивните японски ферми. Неговият метод за обработване на почва-

та изисква по-малко труд от който и да е друг. Той не замърсява средата и не изисква използването на изкопаемо гориво.

Когато за първи път чух разкази за мистър фукуока, се отнесох скептично към тях. Та нима е възможно неразорано да се получат високи добиви от ориз и зимни зърнени култури, като просто се разпръскват семена по повърхността на неразорано поле? Тук трябва да има скрито нещо по-голямо.

В продължение на няколко години аз живях с група приятели във ферма в планините на север от Киото. Ние използвахме традиционните методи на японското земеделие, отглеждахме ориз, ечемик, ръж, соя и различни зеленчуци. Посетителите, дошли да разгледат фермата ни, често говореха за работата на мистър фукуока. Никой от тези хора не беше живял достатъчно дълго в неговата ферма, за да изучи де-

тайлно неговите техники, но техните разговори събудиха моето любопитство. Всеки път, когато в нашата работа се появяваше пролука, аз заминавах в други части на страната, установявах се във фермите и в общините и вземах участие в тяхната работа. При едно от тези пътувания направих визита във фермата на мистър фукуока, за да мога сам да изуча работата на този човек.

На стр. 2

РЕВОЛЮЦИЯТА НА ЕДНА СЛАМКА

От стр. 1

Не си спомням много добре какъв очаквах да го видя, но след като толкова бях слушал за този велик учител, аз бях наистина удивен, когато видях, че той носи обуца и работни дрехи като средния японски фермер. Но неговата рядка бяла брада и живият, уверен маниер на поведение му придаваха вид на необикновен човек в най-висша степен.

При това първо посещение аз останах във фермата на мистър фукуока в продължение на няколко месеца, като работех на полетата и в цитрусовата градина. Там, в глинените хижички, по време на вечерните дискусии със студентите - работници във фермата, постепенно ми се изясняваха методът на мистър фукуока и философията, която лежеше в неговата основа.

Градината на мистър фукуока е разположена на склоновете на хълмовете, обърнати по посока на залива Матсуяма. Това е „планината“, където живеят и работят неговите студенти. Мнозина от тях, също както и аз, са дошли в планина на гърба си, без

да си представят какво ги очаква тук. Те остават за няколко дни или няколко седмици и след това отново изчезват, слизайки от планината. Но обикновено тук има централна група, която се състои от четири-пет човека, които живеят около година. За изминалите години много хора, мъже и жени, са идвали, за да останат известно време и да работят. Тук няма съвременни удобства, питейната вода се носи във ведра от извора, храната се приготвя на открит огън на дърва, а вечер светяват хижите със свещи и керосиновы лампи. Планината ги снабдява с дивни треви и плодове. Риба и мекотели може да се хванат в близкия ручей, а морски водорасли - от Върешното море на няколко мили оттук.

Работата се сменя в зависимост от времето и сезона. Работният ден започна около осем, един час отива за почивка (два или три часа в горещините в средата на лятото), студентите се връщат от работа в хижите точно преди

залез слънце. Освен селскостопанската работа тук има и ежедневни задължения: да се донесе вода, да се нацепят дърва, да се нахранят кокошките и да се съберат яйцата им, да се приготви храна, да се приготви гореща вана, грижи за козите и пчелите, да се ремонтират, а понякога и да се строят нови хижи и да се приготви „мисо“ (соева паста) и „тофу“ (соево сирене).

Мистър фукуока отделил 10 000 йени (около 35 долара) на месец за разходите на цялата община. По-голямата част от тази сума отива за покупката на соев сос, растително олио и други необходими продукти, които е непрактично да произвеждаш сам в малки количества. Останалите си потребности студентите трябва да удовлетворяват изцяло за сметка на тези култури, които отглеждат, от ресурсите на обкръжаващата ги среда и своята изобретателност. Мистър фукуока нарочно кара своите студенти да водят такъв полупрIMITИВЕН на-

чин на живот. Той сам е живял така в продължение на много години и смята, че такъв начин на живот развива интуицията, която е необходима, за да се води фермерско стопанство по неговия натурален метод.

В областта Шикоку, където живее Фукуока, оризът се отглежда на крайбрежните равнини, а цитрусите - на хълмовете, които ги обкръжават, фермата на мистър фукуока включва оризови полета с площ 0,5 ха и мандаринови градини с площ 5 ха. Такава ферма не би се сторила голяма за западен фермер, но тъй като цялата работа се извършва с помощта на традиционни японски ръчни оръдия на труда, изискват се немалко усилия, за да се обработва даже такава малка площ.

Мистър фукуока работи заедно със студентите в полята и в градината, но никой не знае точно кога ще посети едно или друго работно място. Като че ли притежава способността да се появява в това

време, когато студентите най-малко го очакват. Той е енергичен човек и винаги охотно обяснява едно или друго нещо. От време на време събира студентите заедно, за да обсъдят работата, която те извършват, като понякога при това дава метод, с помощта на който тази работа може да бъде извършена по-бързо и по-леко. В други случаи той разказва за жизнения цикъл на плевелите или за причинителя на гъбичното заболяване на плодните дървета, а понякога прави отстъпления, за да припомни и разкаже случай от своята фермерска практика. Освен обясненията на своята техника мистър фукуока учи също така хората на основите на селскостопанското майсторство. Той подчертава важността на грижливото отношение към оръдията на труда и никога не се изморява да демонстрира техните възможности.

Ако новопристигналият мисли, че „натурално стопанство“ означава, че всичко се прави от само

себе си по естествен начин, а в същото време той седи и наблюдава, мистър фукуока скоро ще го научи, че „натуралното стопанство“ изисква огромен обем от знания и работа. Ако се разбира буквално, то единственото „натурално“ стопанство това са ловът и събирането на естествена храна. Отглеждането на селскостопански растения - това е следващата културна степен, която изисква знания и постоянни усилия. Основната особеност на метода на мистър фукуока е в това, че той води своето стопанство по пътя на коопериране с природата, без да се опитва да я покори или да я подобри. Оттук идва и името на неговия метод - „натурален“, тоест естествен или природен.

Много посетители идват във фермата само в следобедните часове и мистър фукуока търпеливо им показва своето стопанство. Привична картинка е да го видиш как бодро се изкачва по горската пътека с пъхтяща зад него група от десет-петнадесет посетители.

Следва

(12) - - -

ЗВЪНТЯЩИЯТ КЕДЪР

Според твърденията на Анастасия в текста на книгата са заложен съчетания от букви и ковенационни от думи, КОИТО ВЛИЯТ БЛАГОТВОРНО НА ХОРАТА. Това влияние може да бъде усетено само по време на четенето, когато на слуха не въздействат звуци, които се издават от изкуствени уреди и механизми. Естествените звуци-пееенето на птиците, ромоленето на дъжда, шумоленето на листата на дърветата-помагат за положителното въздействие.

(Продължение от миналия брой)

- Кажи ми, Владимир, какво според теб са мечтите? И много хора ли са способни да мечтаят?

- Смятам, че да мечтаят могат повечето хора. Мечтаенето, това е, когато човек си се представя в желаното бъдеще.

- Добре. Значи ти не отричаш, че човек притежава способността да моделира своето бъдеще или разни конкретни ситуации?

- Не, не го отричам. - А какво според теб е интуицията?

- Интуиция... Вероятно когато човек като че ли не анализира какво и защо може да се случи, а някакви чувства му подсказват начина, по който трябва да действа.

- Значи не отричаш съществуването на нещо във всеки човек, което му помага да определя своите постъпки и тези на другите извън аналитичните разсъждения?

- Да допуснем, че не го отричам.

- Отлично! Добре! - възкликна Анастасия. - Сега - сънят! Какво е това сън? Сънищата, които почти всички хора сънуват?

- Сънят, това е... Не знам какво е. Сънят си е

просто сън.

- Добре, добре. Нека да бъде просто сън. Значи ти не отричаш неговото съществуване? Известно ти е, че човек в състояние на сън, когато тялото му почти не се контролира с част от съзнанието, може да вижда хора и разни събития.

- Е, мисля, че това никой не би могъл да отрече.

- Но също така насън хората могат да обхвалят, да разговарят, да съпреживяват.

- Да, могат.

- А ти как мислиш, може ли човекът да управлява своя сън? Да извика в съня си образи и събития, които желае да види? Както става от обикновения телевизор например.

- Не мисля, че би могло. Сънят идва някак си сам.

- Грешиш. Човек може да управлява всичко. Той е създаден, за да управлява всичко.

Малкият лъч, за който ти разказва, се състои от информацията, намираща се в човека, от представите му, от интуицията, от душевните чувства и е следствие от виденията, подобни на съня, които съзнателно се управляват от човеш-

ката воля.

- Как може насън да се управлява?

- Не насън. Найве може. Програмира се порано, при това с абсолютна точност. А при вас това става хаотично насън. Човекът е изгубил част от управленческите си способности над природните явления и над себе си. Затова е решил, че сънят е просто някакъв излишен и ненужен продукт на уморения му мозък. Почти всички хора на Земята в действителност... Искаш ли сега веднага да се опитам да ти помогна да видиш нещо на разстояние?

- Опитай.

- Легни на тревата и се отпусни, за да може тялото да черпи по-малко енергия. Трябва да ти е удобно. Нали нищо не ти пречи? Сега помисли за някой човек, когото познаваш най-добре, за твоята жена например. Спомни си нейните налони, походката, облеклото. Къде според теб може да се намира тя сега? Представи си всичко с помощта на въображението.

Аз си спомних жена ми, знаейки, че в този момент вероятно се намира на вилата ни. Представих си къщата, някои вещи, обстановката. При-

помних си много неща и детайли, но не виждах нищо. Разказах всичко това на Анастасия, на което тя отговори:

- Ти не можеш да се отпуснеш докрай, като че да заспиш, аз ще ти помогна. Затвори очи. Разтвори ръце встрани.

След това усетих докосването на пръстите на ръцете й до моите. Започнах да се унасям в сън или в дрямка.

Жена ми стоеше в кухнята на вилата. Беше облечена с обичайния халат и плетена жилетка. Значи в къщата е хладно. Пак проблеми с отоплителната система.

Тя си вареше кафе на газовия котлон и още нещо в „кучешката“ тенджерка. Лицето й беше навъсено и недоволено. Движенията й - вяли. Изведнъж вдигна глава и с леки стъпки се приближи към прозореца, погледна дъжда и се усмихна. Кафето на котлона изкипя, тя хвана джезвото с преливащото от всички страни кафе, но при това не се намръщи и не започна както обикновено да се ядосва. Свали жилетката.

Събудих се. - Е, какво? Видя ли? - попита Анастасия. - Видях. Но може би

това просто беше обикновен сън?

- Как така обикновен? Та нали ти планира да видиш именно нея?

- Да, планирах. И видях. А къде са доказателствата, че тя се е намирала в кухнята именно в този момент, когато аз я видях в съня си?

- Запомни този ден и час, Владимир, ако искаш да провериш. Когато се върнеш вкъщи, ще попиташ. А още нещо необичайно не забелязали?

- Нищо.

- Нима ти не видя усмивката на лицето на своята жена, когато се доближи до прозореца? Тя се усмихна и не се ядоса заради изкипялото кафе.

- Това го забелязах. Може би е видяла през прозореца нещо, което я е развеселило.

- Тя видя през прозореца само дъжд. Дъжд-

дът, който никога не й е харесвал.

- Тогава защо се усмихваше?

- Аз също погледнах жена ти със своя малък лъч и я сгрях.

- Твоят малък лъч, значи я е стоплил, а моят какво - студен ли е?

- Ти просто гледаше от интерес, без да влагаш чувства.

- Значи твоят малък лъч може да стопли човек на разстояние?

- Може.

- А още какво?

- Да получи някаква информация, да предаде. Да подобри настроението и да облекчи частично болката в човека. И още много различни неща в зависимост от притежаваната енергия, силата на чувствата, волята и желанията.

- А бъдещето можеш ли да виждаш?

- Разбира се!

- Миналото?

- Бъдещето и миналото - това е почти едно и също. Разликата е само във външните детайли. Основното винаги си остава неизменно.

- Как така? Какво може да бъде неизменно?

- Например преди хиляди години хората са носели друг вид облекло. Използвали са други приспособления в бита си. Но нали това не е най-важното. И преди хиляда години, точно както и днес, хората са притежавали еднакви чувства. Те не са подвластни на времето.

Страх, радост, любов. Представи си Ярослав Мъдри, Иван Грозни или някой фараон, те са можели да обичат жена със същите чувства, с които и ти или някой друг днес.

- Интересно. Само дето е малко неясно, какво означава това? Ти твърдиш, че всеки човек би могъл да има такъв лъч?

- Разбира се, че всеки. И сега у хората са останали чувства като любов и интуиция, останала е способността да мечтаят, да предполагат, да моделират отделни ситуации, да сънуват, само че всичко е хаотично и неуправляемо.

Следва

ПОКРИВ ОТ СЛАМА

Жилищни домове или стопански постройки със сламени покриви сега се срещат рядко. А в миналото са служили на хората десетилетия. Поливана от дъжда, изгаряна от слънцето, сламата чернеела от времето. Мъх покривал северния скат. Но наложело ли се да се поправи покривът, когато разместят сламата, се оказвало, че само краищата на сламките от горния слой са почернели. Останалата слама била със запазен златистожълт цвят.

Сламата е доста крекъх материал, но умело положена, служи за покрив около 50 години. Дебелият слой слама е прекрасен изолатор. Пробвайте и вие стария изпитан метод. Направете си беседка на двора, колиба или навес за масата. Формата на покрива може да бъде различна. Сламеният покрив е декоративен, прекрасно се съчетава с дървесината и добре се вписва в обкръжаващата

Полагане на първия ред снопи, образуващ стряха

природа.

Като покривен материал може да се ползва както ръжена слама (удобна поради дължината си), така и диворастящи треви (растящи във влажни среди) и тръстика. При благоприятни условия тръстиката може да достигне височина до 5 метра и дебелина в основата 2 см. Върхът на всяко стъбло завършва с множество клонки, като метла. Всяка такава метла може да е дълга от 20 до 50 см. Подготовката на тръстиката трябва да започне в разгара на лятото, когато се оформят тези метли.

Тръстиката се жъне със сърп. Ако нямате сърп, може да се ползва голям кухненски нож с дългообразно острие. Рязането с него е по-лесно, отколкото с прав нож. За да се придаде такава извивка на ножа, трябва да се изреже част от него. След това го обработете с наковалня за коса, докато получите наклон на острието. Такъв нож няма да реже като нож, а като

трион! Подготвяйки тръстиката, не забравяйте да си сложите ръкавици. Едновременно с тръстиката е необходимо да се приготви сено, което може да се използва не само като покривен материал, но и като спомагателен, за завързване на снопите, а и за запълване на пролуки между слоевете.

Освен това ще ви трябва тънки връзки с диаметър от 3 до 4 см за стягане. Трябва да бъдат прави, здрави и гъвкави. Най-добре е да се приготвят от лико на върба, но стават също от ясен и от елша. Също така трябва дълги борови клонки. Върху тези ленти се нареждат снопите от 1-ви ред и с тях се стягат слоевете тръстика или слама към летвите на покрива. Лентите се привързват към гредите заедно с тънки пръчки от върба. За разлика от тези, които стават за плетене на кошници, на тези пръчки не се сваля кората. Не е задължително те да бъдат

прави. Трябва да са дълги поне 1 метър. Желателно е да се покрива в безветрено време. Ако трева е пресушена, даже най-слабият вятрец може да е пречка. Затова преди да почнете работата, я навлажнете с вода. А част от тревата, с която ще връзват снопите, накиснете в леген за около час.

Първият ред образува стряха. Прави се от цели, свързани снопи, обикновени или двойни. Всички снопи трябва да бъдат еднакви, за да може стряхата да е равна и красива. Небрежно направената стряха може да развали целия покрив. При връзването на снопите дебелината се е измервала с ръка. Мярката за дебелина се е наричала ръкойка. Ръкойката е сноп, който може да се хване в ръка със свити пръсти (на върстен). Колкото по-дебел е снопът, толкова повече ръкойки съдържа той. Дебелините снопи, състоящи се от 10 ръкойки, се използват за големи покриви; за колиба или беседка са нужни снопи от 4-5 ръкойки.

Сламените връзки, с които се връзват, трябва да бъдат не по-дебели от 1 ръкойка. Еднакви пръсти тръстика с равно количество ръкойки може

предварително да се разположат на земята в един ред и веднага след навлажняването да се привързва. За да пригответе такава превръзка от слама, вземете една ръкойка слама, разделете я на две и след това я съединете с обърнати краища. Така връзката ще стане по-равномерна по дължина и дебелина. След това пристъпете към оплитането на връзката. На пръв поглед това е лесно, а всъщност без познаване на определени прийоми не може да се направи. Тези прийоми са се изграждали столетия.

Всички движения на жътваря са точни и пресметнати. Но даже и най-опитният жътвар прави първата си връзка бавно, за да запомни последователността на движението. Разположете ръкойката слама хоризонтално на протегнатите ръце и на разстояние две педи от краищата стиснете здраво пръстите. Единият край с лявата ръка вдигате на височината на рамото, а другият с дясната отпуснете под кръста. При това края на дясната ръка завъртете по часовниковата стрелка. Когато леко увитата ръкойка се окаже във вертикално положение, обратната страна на дланта на дясната ръка ще бъде обърната обратно на вас, а лявата към вас. Края, който е в

едно движение на ръката. Достатъчно е да се дръпне свободният край на връзката. Това е удобно особено когато тръстиката или сламата поддават на покрива и трябва бързо да се сменят. Освен тези обикновени снопи специално за стряхата се връзват двойни, плътни и здрави, те добре прилягат на гредите на покрива. И освен това не е толкова лесно да се развържат, а това означава, че стряхата, направена от тях, е много по-здрава.

За да се получи двоен сноп, отначало направете единичен. Привържете го с връзка, сложете го на земята и го притиснете с коляно, той ще стане плосък. Разделете снопа на две части и ги отдалечете на 180 градуса. Метличките на двете части ще се окажат в противоположните части. Обърнете ги на още 180 градуса и метличките ще се съединят. По този начин ще се получат два снопа, съединени с една връзка. Да се изброи нужното количество за стряха не е трудно. Забийте в земята две колчета на един метър едно от друго. Сложете между тях на един ред, плътно притиснати един до друг, пригответе снопи. Преди да се поставят на покрива, ги

Полагане на втори ред снопи и притягане към покрива.

дясната ръка, мушнете под мишницата на лявата ръка и силно притиснете с лакът. След това отпуснете дясната ръка, прихванете с нея ръкойката на мястото на лявата, а лявата пуснете. След това края на ръкойката прихванете

около подмишницата на лявата, извадете го изпод нея, повдигайки лявата ръка нагоре, а дясната отпуснете. Вашите ръце ще се окажат в изходна позиция. При желание да получите по-здрава връзка повторете тези движения още 1-2 пъти. Готовата връзка увийте около пригответия слой тръстика, съединете краищата и ги завъртете заедно по часовниковата стрелка. След това ги съгнете наполовина и подмушнете под връзката. Този начин на връзване на снопите е бил избран неслучайно. Работата е в това, че

тръстиката или сламата се държат в тази връзка много здраво и не падат от нея даже след десетки години.

В същото време възелът на такъв сноп може лесно да се развърже с едно движение на ръката. Достатъчно е да се дръпне свободният край на връзката. Това е удобно особено когато тръстиката или сламата поддават на покрива и трябва бързо да се сменят. Освен тези обикновени снопи специално за стряхата се връзват двойни, плътни и здрави, те добре прилягат на гредите на покрива. И освен това не е толкова лесно да се развържат, а това означава, че стряхата, направена от тях, е много по-здрава.

За да се получи двоен сноп, отначало направете единичен. Привържете го с връзка, сложете го на земята и го притиснете с коляно, той ще стане плосък. Разделете снопа на две части и ги отдалечете на 180 градуса. Метличките на двете части ще се окажат в противоположните части. Обърнете ги на още 180 градуса и метличките ще се съединят. По този начин ще се получат два снопа, съединени с една връзка. Да се изброи нужното количество за стряха не е трудно. Забийте в земята две колчета на един метър едно от друго. Сложете между тях на един ред, плътно притиснати един до друг, пригответе снопи. Преди да се поставят на покрива, ги

почистете и изравнете краищата им. Това се прави, като сложите снопа на пейка, така че свободните краища леко да висят от пейката. След това вземете лопатка с набити в нея

Този покрив е по своему красив, но ако сте намислили да направите покрив с плавни скатове, трябва да използвате гребен. Гребенът представлява дъска с размери 300 x

Подбиване за получаване на покрив с плавни скатове.

250 x 50 мм. На едната страна са направени надлъжни прорези във вид на зъбци, а на обратната е укрепена дръжката. На един от краищата на дъската на разстояние 30 мм един от друг са забити пирони без глави. С тази част на греблото се разчесва тръстиката или

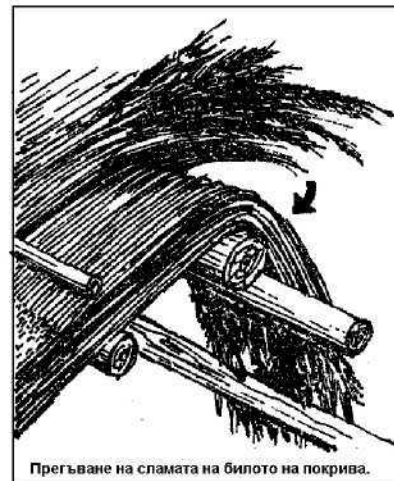
сламата, а с релефната внимателно се набиват краищата. И така се постига плавен преход от един слой към друг без стъпала. Работата завършва с оформяне на върха на покрива. На двускатен покрив тръстиката се прегъва през билото на покрива. Първо от едната, после от другата страна. Най-отгоре на билото на двускатния покрив се закрепват така наречените козли или вериги. Техните звена се правят с еднаква дължина на земята. Долният край на всяко звено от тази верига се заковава в предварително изкопани гнезда на дървената

невързана тръстика. Вторият ред тръстика се поставя така, че да прикрие връзките на първия ред снопи. Покривът ще бъде по-надежден и по-здрав, ако под тръстиката положите тънък слой сено. Ако не слагате сено, сложете по-дебел слой тръстика. Разстланата по ската на покрива тръстика леко се притиска към гредите с гъвкави ленти върбови/брезови пръчки.

Става и алуминиева тел - тя е лека и достатъчно дебела. Пръчките или телта привържете на кръста си така, че да можете да ги вземате лесно. Притискайки връзките колкото може по-плътно към покрива с коляно, проверете края на телта през слоя тръстика така, че да излезе на чардака. Този, който подава снопите, ги завързва около гредата. После промушва краищата на покрива, където се завързват отново и се подпъхват. В тази последователност се разстилат всички следващи слоеве до самия връх, като се спазва правилото да се покрива връзката. При такова подреждане тръстиката ще бъде разположена стъпаловидно.

Покривът трябва да се прави от двама: единият ще подава снопите, а другият ще ги нанизва на кукичките на гредите. Поставяйте снопите колкото може по-плътно един до друг и едновременно с това следете линията на стряхата да бъде равна. Ако ви е трудно да го правите на око, опънете коне и се ориентирайте по него. За втория и следващите редове се използва

невързана тръстика. Вторият ред тръстика се поставя така, че да прикрие връзките на първия ред снопи. Покривът ще бъде по-надежден и по-здрав, ако под тръстиката положите тънък слой сено. Ако не слагате сено, сложете по-дебел слой тръстика. Разстланата по ската на покрива тръстика леко се притиска към гредите с гъвкави ленти върбови/брезови пръчки.

Прегъване на сламата на билото на покрива.

летва. Вдигат се на покрива и се поставят на равно разстояние. Тези летви се закрепват с достатъчно тежки и здрави връзки, които плътно притискат звената на веригата по скатите на покрива. На самия връх на веригата също се слагат връзки.

По друг начин се оформя билото на коничен и пирамидален покрив. На върха на такива покриви може да се надене конус, огънат от лико или оформен във вид на топка. А може също така да се надене на върха дебел сноп с метличките надолу, а на него обръч, направен от дебела върбова клонка, и да се привърже към гредите с тънки пръчки или тел.

Валя ЙОШКОВА

СМЕСЕНИ ГОРСКИ КУЛТУРИ

При създаване на смесени култури се използват следните начини на смесване:

- **Единична** - отделните видове се разполагат поединично, пръснато върху залесителната площ или в смесени редове. Получават се трайни смесени култури, ако се използват видове, които не си пречат, а се кооперират, в противен случай при силна конкуренция между видовете някои от тях може да отпаднат и културите да се превърнат в чисти.

- **Редова** - видовете се подреждат в единични чисти

редове. При наличие на „коопериране“ между видовете и тук се получават трайни смесени култури. Например при редово смесване на летен дъб с дребнолистна липа през първите години липата влияе положително върху дъба, който след време оформя общ етаж с нея, по-късно я изпреварва в растежа, но тя като сенкоиздръжлив вид не загива, а оформя т. нар. „шуба“, която спомага на дъба да развие прави и добре окастрени стъбла.

- **Поясна** - участващите видове се подреждат в

пояси или ивици от по няколко реда.

- **Групова** - отделните видове се разполагат с малки групи - петна. Използва се в две форми - шахматна, когато групите са с правилна форма и шахматно подредени, или мозаична, когато групите са с неправилна форма и свободно разпределени. Това смесване е най-добро, защото се образува устойчива биогрупа за всеки вид. За предпочитане е мозаичната форма, при нея се взема предвид конфигурацията на терена, почвените и други различия. Препоръчва се групите да бъдат с различна площ в зависимост от почвените условия, но не по-голяма от 3 ара (100-300 кв. м).

„РИ“

Мислят ли хората

Със съжаление трябва да напиша НЕ. И това явление засяга всички хора без изключение, защото всички сме израсли под влиянието на гигантската мисъл-форма, че съществува проверената и доказана истина. И тази истина може само да се повтаря и не подлежи на съмнение, т. е. хората боравят с установени мисловни шаблони, които им създават илюзията, че мислят. Разбира се, кой луд ще си признае, че е луд. И от всички хора единици са тия, които осъзнават сериозността на проблема. 90 % от хората живеят под девиза „Така правят другите хора - следователно това е правилно“ - важното е да не са по-долу от някакво средно ниво. Колко хора се замислят, че такова поведение прилича повече на поведение на машина, на робот или както пиша понякога - на зомби. Масовата мисъл-форма, че да подражаваш на преоб-

ладаващото мнозинство е гаранция, че постъпваш правилно, изпразва главите на хората от каквото и да е опит за критична оценка и стремеж за усъвършенстване. Благодарение на тази умствена ленивост действията ефективно рекламата, политическите и религиозните внушения. Естествено всеки един от нас в някакъв момент от живота си, излизайки от рамките на установеното или професионалното, проявява творчество и новаторство, но това съвсем не е достатъчно да влезе в категорията „мислещ човек“, защото преобладаващата част от ежедневието му минава по навик, по инерция. Тук на това място шаблонът изисква да бъде обвинен в подстрекаване към анархия и разрушаване на установения обществен ред. Това, което си позволявам да твърдя, е, че ако хората по-често подлагаха на съмнение общоприетите истини, ево-

люцията им щеше да се ускори многократно. За да не изглеждат голословни твърденията ми, ще разгледам един пример от ежедневието, който може да покаже колко сериозен е въпросът с отсъствието на мислене. Става въпрос за съвременната медицина - много малко хора се замислят върху факта, че новите и модерни лечебни методи и лекарства стават все повече и все по-силни, а здравите хора все по-малко. На практика здравите хора са точно толкова, колкото и мислещите. През вековете се е наложила практиката тези, които лекуват болните, да не са заинтересувани от тяхното излекуване, защото здравият човек не плаща. Така е изградена масовата мисъл-форма, че някой друг трябва да се грижи за нашето здраве, а не всеки сам да се грижи за проблемите на тялото си чрез здравословен начин

на живот, чрез разума си - установяване и волево премахване на причините за проблема. Тази дълбоко въплътена нагласа, че има специалисти, които много по-добре знаят какви са нашите проблеми и само те могат да ни освободят от тях, е типичен пример за отсъствието на

мислене и показва поведението ни на зомбита. Всеки може да си представи или да наблюдава колко много хора посягат ежедневно към лекарствата - това признак на мислене ли е? Забележете, двигателят, който създава новите лекарства,

не е тяхната ефективност, т. е. здравето на човека, а печалбата, която носят. Т. е. новото и модерно (разбирай носещо печалби) лекарство трябва да отговаря на две основни изисквания: да носи бързо, но краткотрайно облекчение и да има колкото се може по-малко вред-

ни ефекти, за да е колкото се може по-дълго време печелившо. Много действително ефективни лекарства изчезнаха от аптеките, защото не отговарят на задължителното условие да носят печалби. Други нови и стари, но действително ефективни

лечебни методи не могат да намерят своето място отново по същата причина - отсъствието на мислене и търсенето на гарантираната истина. Забележете, само при рекламите всичко е гарантирано. Да рекламираш лекарства е толкова пресътпно, колкото да рекламираш цигари, алкохол и наркотици - внушението за съществуването на вълшебното хапче обезсмисля природосъобразния живот. На тази маркетингова политика се подчинява една огромна в световен мащаб индустрия, чиито годишни печалби надвишават 700 милиарда долара - как може да има здрави хора, учудващо е, че все още има живи хора. Обърнете внимание, че аптеките по улиците са повече от хранителните магазини. Това нищо ли не ви говори, но нали трябва да се мисли, и то в разрез с общоприетото...

Допускате ли, че ако хората се замисляха по тези въпроси, всичко това (и още много друго) ще е реалност?
Йосиф ЙОРГОВ

От стр. 1
Преобладават младите хора до 30 години. Всички членове на сдружението са с висше образование, а професиите им варират от политолози и социолози до юристи и инженери.

- Как смятате да изпълните целите на сдружението?

- С упорита работа.
- Какво представлява за вас родовото имение над 10 декара?

- Това е място, където човекът, живеейки в хармония със себе си и заобикалящата го природа, създава пространство на любов. Като всички гениални неща и това е изключително просто и естествено.

- Какво представлява затворената екосистема (гора, овощна и зеленчукова градина, езеро, къща).

- Всъщност от въпроса ви отсъства най-важният компонент и това е човекът. Той е този, който по уникален начин сътворява гората, овощната и зеленчуковата градина, езерото и къщата. Това е един творчески процес и затова всяко едно родово имение е уникално само по себе си. Най-важното обаче, преди да се пристъпи към реализацията на идеята, е всяка отделна част да бъде помечтана и премислена до най-малката подробност.

- Какво въздействие имат книгите на Владимир Мегре върху хората?

- За хората, които приемат идеите, заложили в книгите, въздействието им може да се определи като неповторимо и вдъхновяващо. Доколкото знам, в Русия във всяка област има родови селища и са продадени над 25 милиона копия от книгите. Има и печатни издания със стихове и песни, написани от хората, вдъхновени от книгите за Анастасия. За се-

НАПРЕД И НАГОРЕ

бе си лично мога да кажа, че не съм чел по-прекрасни книги от тези.

- Как си обяснявате бързото разпространение на идеите на Анастасия по света?

- Хората ясно усещат нуждата от промяна. В тези книги се предлага реална и смислена алтернатива на сегашната прогнила система и вреден за Земята и хората начин на живот. Не е случаен фактът, че в Западна Европа например, където хората в най-голяма степен се възползват от постиженията на съвременната цивилизация, огромен процент от тях в социологическите изследвания заявяват, че са нещастни.

- Поддържате ли връзка с други родни сдружения и сдружения от чужбина?

- Поддържаме контакти и с други сдружения от България и чужбина, които имат сходни с нашите цели и идеи.

- Като член на Инициативния комитет за създаване на Българската родна партия как си представяте нейната дейност (референдуми, гласуване по интернет)?

- Членувам в Инициативния комитет като физическо лице и в този смисъл не трябва да се смесва членството ми в него с председателството на сдружението. Колкото до самата партия, тя в същността си трябва да се различава коренно от другите. Всички решения трябва да се вземат с мнозинство на членовете, а не

както е досега да се делегират права на няколко избрани, които в крайна сметка си правят каквото на тях е изгодно. Трябва да се даде възможност на хората да заемат активна гражданска позиция по всички въпроси. И тук изявления от рода на „хората не са експерти и не разбират от

най-добре може да даде отговор на този въпрос, защото в крайна сметка това е дълбоко лично решение. Много би ми се искало в България повечето хора да осъзнаят ползите от осъществяването на такъв начин на живот.

- Какви мерки смятате за предприеме „Жив

сдружение „Обединение за свободни инициативи“ реализирахме проекта „Естетизиране на централната част с обособен кът за детска игра в село Ведраде“. За в бъдеще смятаме да сме още по-активни, но главна наша задача си остава реализирането на проектите за родови селища и родови имения.

- Какво знаете за родовото училище на академик Щетинин, каква е разликата между него и сегашните училища?

- Разликата е в подхода към учениците и в отношенията учител - ученик. За разлика например от традиционните образователни системи, където забелезваме силен стремеж към унифициране, при системата на Щетинин целта е учениците да се изградят като мислещи личности, като се поощряват специфичните таланти и се залага изключително на развитието на творческите способности и изграждането на характера. Целият този процес се извършва в обстановка на равнопоставеност между учителя и ученика. За тези, които се интересуват от подробности, книгата на Щетинин я има в интернет на адрес: <http://spiralata.net/>.

- Как си обяснявате големия интерес от страна на университетите, научноизследвателски институти, учени от цял свят към идеите на Анастасия и Владимир Мегре?

- Знаем за много научни

всичко“ ми се струват смешни и несериозни. По мое мнение гласуването по интернет е най-евтино и най-лесно осъществимо, но това е въпрос, който тепърва ще се обсъжда.

- Според вас подготвени ли са хората за изграждане на родови селища и родови имения?

- Мисля, че съществува един страх у хората (включително и у мен) по отношение на осъществяването на първата решителна крачка. От друга страна, ако някой чака да стане напълно готов за нещо, той може цял живот да отлага, докато истинската причина е, че просто не иска да го направи. Затова смятам, че всеки сам за себе си

- Какво представлява центровете в света, където се работи сериозно върху тези идеи. Този интерес е породен от факта, че за първи път се появява реална и рационална алтернатива на съвременната система и начин на живот. По своята всеобхватност и логическа обвързаност тя превъзхожда всичко познато ни до този момент. И не на последно място, защото реалното осъществяване на тези идеи би превърнало земята в приказна райска градина.

- Какво представлява според вас екологичната къща - къщата на бъдещето?

- Тя трябва да е от естествени материали и по възможност да е построена от хората, които ще живеят в нея.
- Защо хората, живеещи в родови имения, не боледуват?
- Живеещите в родови имения хора не са подложени на този непрекъснат стрес, на който са подложени хората, живеещи в градовете. Вече е доказано, че главната причина за всички болести се намира в човешката психика. Когато живееш на такова място и ти е спокойно на душата, става ясно, че е много трудно да се разболееш от каквото и да е. Това, съчетано с хармонията с природата, чистия въздух и вода, храната, която сам си произвел, дава най-добрия отговор на въпроса ви.
- Как виждате бъдещето на България и света?
- Мисля, че бъдещето е прекрасно, но само от нас зависи прекрасното да не се случи по-скоро!
- Имате ли девиз?
- Напред и нагоре!
(Да направим България райска градина!)

центровете в света, където се работи сериозно върху тези идеи. Този интерес е породен от факта, че за първи път се появява реална и рационална алтернатива на съвременната система и начин на живот. По своята всеобхватност и логическа обвързаност тя превъзхожда всичко познато ни до този момент. И не на последно място, защото реалното осъществяване на тези идеи би превърнало земята в приказна райска градина.

- Какво представлява според вас екологичната къща - къщата на бъдещето?

- Тя трябва да е от естествени материали и по възможност да е построена от хората, които ще живеят в нея.

- Защо хората, живеещи в родови имения, не боледуват?

- Живеещите в родови имения хора не са подложени на този непрекъснат стрес, на който са подложени хората, живеещи в градовете. Вече е доказано, че главната причина за всички болести се намира в човешката психика. Когато живееш на такова място и ти е спокойно на душата, става ясно, че е много трудно да се разболееш от каквото и да е. Това, съчетано с хармонията с природата, чистия въздух и вода, храната, която сам си произвел, дава най-добрия отговор на въпроса ви.

- Как виждате бъдещето на България и света?

- Мисля, че бъдещето е прекрасно, но само от нас зависи прекрасното да не се случи по-скоро!

- Имате ли девиз?

- Напред и нагоре!
(Да направим България райска градина!)

От стр. 1

Първата научна програма за получаване на биотор от градински отпадъци започва през 1970 г. в Канада. В тази програма се характеризират различните червеи, които имат голямо значение за получаване на качествен биотор.

Италия е първата европейска държава, в която започва да се развива това производство с индустриален капацитет. След години започва да изнася технология в Германия, Франция, а от 80-те години на миналия век и в страните от бившата югославска федерация.

Полезно в развитието на тази дейност е, че спомага за опазването на околната среда след химизацията с индустриални замърсители.

Червеният калифорнийски червей е селекция, получена по изкуствен път - многогодишни опити да се получи живот, който ще се размножава по-бързо и ще произвежда биологичен продукт, който е хумусоподобен.

Характерно за червения калифорнийски червей е:

- 3,5-4 пъти по-голяма плодовитост;
- притежава инстинкт за домашно отглеждане, докато има условия за живот;
- има твърдо месо с червена обгареност;
- може да живее в голяма гъстота на малка повърхност - до 50 000 бр. на кв. м (докато в природата около 50 бр. на кв. м);
- живее на топъл климат - 19 - 20 градуса С;
- дълъг е 6-8 см.

В България отглеждането на лумбрикокултурата в любителски ферми датира от 1996 год. Тогава е внесено малко количество от червените калифорнийски червеи (*Lumbricus rubellus*) от Република Македония.

Другият вид червен калифорнийски червей - *Eisenia foetida*, не е разпространен в България. Постепенно отглеждането на лумбрикокултурата намира голяма популярност в България. През последните няколко години в България се изградиха лумбрикоферми с промишлени капацитети. Те произвеждат големи количества биотор, който е сериозна основа за развитието на биологичното земеделие в България.

Към момента в България има над 50 ферми за отглеждане на червени калифорнийски червеи. Интересът към отглеждането на лумбрикокултурата расте и очакванията са за многократно увеличаване броя на лумбрикофермите през близките години. Това се налага и от очакванията за бурното развитие на биологичното земеделие в България.

В изследванията си Carret (1981) установява, че биоторът от говежди тор улеснява раздробяването и разлагането на растителните остатъци в почвата, подобрява въздушния и топлинния режим и увеличава проти-

БРИКУЛТУРАТА

Технологията, по която се отглеждат червените калифорнийски червеи, е заимствана от Република Македония, където те се отглеждат от 20 години.

Впоследно **Времеуслелено се разработват програми за получаване на биотор** - компост, получен от дейността на различни червеи, и използването му за органично наторяване. Това е твърде перспективен органичен материал по комплекс причини - помалко обемен е, което го прави и икономически изгоден, по-бързо се получава в сравнение с добре разложения оборски тор, по-чист е от патогенни микроорганизми и паразити, по-богат е на хранителни макро- и микроелементи, на витамини, ензими, хормони и др. В много страни е добре организирано производството и реализирането му в земеделието.

При хранене на определени червеи (червените калифорнийски червеи и др.) с органични остатъци те ги прекарват през храносмилателната си система, като се преработват в хомогенен органичен материал. Той е богат на органични вещества без миризма и се използва като органичен тор за наторяване.

Сооке (1972) споменава, че колкото е по-богато разнообразието и количеството на аеробните микроорганизми в състава на компоста, толкова е по-качествен хумусът (биоторът).

Почва, обогатена с компост, според Olivier (1980) наподобява на „гъба“ - богата на въздушни пори, топлина и влага. При тези благоприятни условия успешно преживяват много микроорганизми, които с отделяните секрети и масата си подобряват хумусното състояние и плодородието на почвата.

За да се образува при природни условия хумусен слой от 5 см, според Aubert (1980) са необходими над 500 години, а според Venet - над 1000 години. Но ако се използва компост от червеи и други органични торове, този срок може значително да се съкрати.

Според Ehrenfeld (1980) биоторът предпазва „голата“ почва от действието на преките слънчеви лъчи и силното изсушаване на повърхностните почвени слоеве.

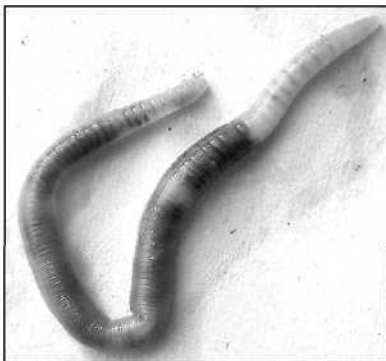
В изследванията си Carret (1981) установява, че биоторът от говежди тор улеснява раздробяването и разлагането на растителните остатъци в почвата, подобрява въздушния и топлинния режим и увеличава проти-

воерозионното действие на почвата.

Професор Tsekos (1982) от университета на Солун в монографията си „Биологични уроци“ определя органичното вещество в почвата като сложно, феноменално природно образувание, формирано от продължителното действие на микроорганизми-

им.

От експерименталните изследвания в Гърция (Emanouille, 1987) е установено, че при продължително (над 30 години) използване на биотора за органично торене на червени средиземноморски почви (коккинохома) количеството на хумуса се е увеличило с 21-36 % в зависимост от норми-

те. Затова той препоръчва получаването на компост от червеи, за да се намали времето за получаване на висококачествен органичен материал за наторяване на почвата.

Прекомерната употреба на минералните торове в земеделието според Mourcidis (1982) води до ускоряване на минерализацията и намаляване на органиката в почвата, което налага да се търсят начини за възстановяване на органичното вещество в почвата и в това отношение биоторът се явява много подходящ субстрат.

В монографията „Съвременна концепция за биотора“ Edward and Bohlen (1986) представят съвременните знания и механизмите за получаване, съхранение, използване и себестойността на биотора, като дават и много информация за червеите и действието

на торене и степента на излужване или лесивирание на почвата.

В книгата си „Компост“ гръцкият учен Panagos (1999) отбелязва, че почвата е една сложна, открита, динамична система, изпълнена с различни форми на живот, които се намират в постоянна зависимост и влияние като клетките в живото тяло. От което стига до извода, че почвата представлява един сложен жив организъм. Ето защо той препоръчва по-ускорено внедряване в земеделието на биотора като важен фактор за подобряване на биологичната дейност на почвата.

От изследванията на много научни институти в Германия (Ralf, 1989) е установено, че сега в земеделието много интензивно се използват пестициди и химични торове, в резултат на което много важни видове микроорганизми в почвата са унищожени. Посочвайки, че това е голяма опасност за планетата Земя - екокатастрофа, те призовават към незабавно органично торене на почвата, като много по-интензивно и мащабно се използва компост от червеи.

ХАРАКТЕРИСТИКИ НА БИТОРА

Биоторът е органичен материал, получен в резултат на храненето на червените калифорнийски червеи (*Lumbricus rubellus* и *Eisenia foetida*) с органични остатъци и пълното им превръщане в червеви фекалии. Материал, който е хомогенен, без миризма, богат на органични вещества и се използва като тор.

Той е суха органична, рохкава, дребно гранулирана материя с тъмнокафяв цвят. Червеите се хранят с различни видове животински тор и други органични отпадъци. По време на храносмилателния процес тези суровини се променят благоприятно както химически, така и физически. Крайният продукт е биотор, най-добрият обогатител на почвата, който осигурява всичко необходимо за растенията.

Три са основните аспекти на положителното му действие върху растенията:

1. Хранително въздействие на макро- и микроелементите.

2. Мелиоративно действие на микроорганизмите върху почвата.

3. Биорегулативно действие на хумифицираната органична материя.

Биоторът съдържа всичките 16 елемента, необходими на растенията в концентриран вид. Запасите на азот, фосфор, калий, магнезий, калций и всички други полезни елементи са много пъти по-високи, отколкото в най-богатата почва. Тези хранителни вещества се усвояват лесно от растенията, но се освобождават постепенно, според нуждите им (биоторът осигурява храна за растенията в продължение на 3 до 5 години).

Биоторът е най-добрият органичен тор, тъй като съдържа огромни количества полезни бактерии и други микроорганизми, много биологично активни стимулатори за растенията, витамини, аминокиселини и антибиотици, хормони, добавени към него при храносмилателния процес на червея. Те са много повече, отколкото в оборския тор, да не говорим за неорганичния тор.

Особена ценност на биотора придават хуминовите киселини. Хумусът е основен резерв на хранителни вещества, участва в образуването на водоустойчиви агре-

гати и подобрява водно-въздушния режим на почвите. Частиците на биотора имат овална форма, спомагат за аерацията на почвата, защото не се слепват. С подобряване структурата на почвата растенията имат възможност да растат бързо и здраво.

Биоторът задържа влагата и позволява отличен дренаж на почвата. Ненужната вода се прецежда, така че корените не изгниват. Това позволява по-икономично поливане.

Биоторът притежава бактерицидни свойства и създава в почвата условия, затрудняващи развитието на болести. Растенията по-лесно понасят студ и суша. Биоторът не съдържа никакви семена на плевели, нито съставки, които възпрепятстват растежа на културите.

Биоторът се използва като средство за подобряване на растежа и развитието на растенията. В смес с торф води до увеличаване биомасата на различните зеленчукови култури като домати, краставици, марули, салати, зеле, тиквички и др. Това се дължи според редица изследователи на хормоналното действие на биотора.

При сравнението между растенията в почва с биотор и растенията, които са засадени само в почва, богата на ауксини, гиберилини и цитокиселени, развитието на биомасата е същото. Растенията имат точно същите характеристики - количеството на хуминовите киселини, съдържащи се в биотора, има същото действие като това на гиберелините.

Изпращанията на *L. rubellus* съдържат вещество със същото действие е като това на ауксините. Произходът на тези вещества не е установен, но вероятно са продуцирани от различни вируси.

Поради молекулярния строеж на хуминовите киселини в биотора, наличието на отрицателни заряди и обогатеността им на С и N те оказват благоприятно действие при протичането на химичните, биохимичните, биологичните, физичните и др. процеси в почвата, като по този начин подобряват почвените свойства и обуславят добри условия за развитие на растенията.

Институтът по почвознание в Атина и Катедрата по почвознание от Агрономическия факултет на Атинския държавен университет са установили, че:

Биоторът се явява един от най-важните и главни детоксиканти на пестицидите, внасяни в почвата. Той е и добър биологичен детоксикант на замърсени от уранодобива почви и на почви, замърсени с тежки метали. Следва

РОД ЛЕСКА - CORYLUS

ОБИКНОВЕНА ЛЕСКА - CORYLUS AVELLANA L.

Естествено разпространен у нас вид, най-често с размерите на храст с височина 2-5 м или ниско дърво до 7-9 м. Короната овална. Цъфтежът е рано през пролетта - февруари, март - преди разлистването. Плодът е орех и са събрани по няколко заедно. Те са много вкусни и витаминозни.

Обикновената леска е разпространена в почти цяла Европа, Северозападна Африка, Мала Азия, Сирия и Кавказ. В България този вид е широко разпространен почти от морското равнище до 1800 м н. в. Расте по бреговете на реките и езерата, по хълмовете и планинските склонове, като образува самостоятелни храстови съобщества или се явява като подлее в дъбовите и буквите гори. Заема по-влажни месторастения, но се среща и на по-бедни скалисти планински мес-

та. Избягва заблатените, торфените и засолените почви. Студоустойчива е и издържа на засенчване. Има силно развита повърхностна коренова система, като дава в изобилие коренови и пълни издънки. Чувствителна е на засушаване. Дълговековността ѝ е 60-80 години.

ЦАРИГРАДСКА ЛЕСКА - CORYLUS MAXIMA MILL

По външния си вид наподобява обикновената леска. Висок храст или ниско дърво до 10 м височина. Естествено разпрос-

транена е в Мала Азия, но в подивяло състояние се среща и на Балканския полуостров. У нас се отглежда като плоден и декоративен вид. Студоустойчивостта ѝ е ниска. В нашите паркове се отглежда и нейната червенолистна форма „PURPUREA“, на която оцветяването на листата е тъмно-пурпурно. Обвивката на плода е също червена. Използването на тази форма обикновено е за единични насаждения в парковете или скалните кътове.

ДЪРВОВИДНА ТУРСКА ЛЕСКА - CORYLUS COLUMNAL L.

Достига размерите на дърво от втора величина - 20 до 25 м, с гъсто облистена конусовидна корона в млада възраст, която после се заобля. Плодовете са събрани в групи по 5-8.

Дървовидната леска е разпространена на Балканския полуостров, в Мала Азия и Кавказ. В България се среща рядко като примес в широколистните гори до 1200 м н. в. Сенкоиздръжлив и студоустойчив вид. Издържа на засушаване. Най-добре расте на дълбоки, богати и свежи почви. Издържа на варовика в почвата. Образува дълбока коренова система.

Дълговековността ѝ е 200 години. Като парково дърво се ценя заради дълговековността ѝ, гъстата тъмнозелена и правилна корона, дългото задържане на зеления цвят на листата до късна есен. „РИ“

Знаменити вегетарианци

КУНДЪЗЪ КОНФУЦИИ (ок. 551 - 479 г. пр. Хр.) - древнокитайски просветител, философ и педагог:

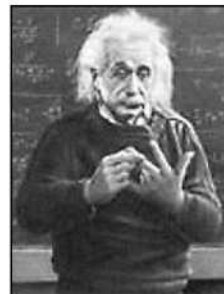
„Следвайте неотменно вегетарианството и се пазете да не отнемате живот.“

АЛБЕРТ АЙНЩАЙН (1879-1955) -

признат за един от най-великите учени на всички времена. Гениален физик - никой освен него, от Нютон до днес, не е извършвал такъв огромен прогрес във физиката. В началото на XX век той преобръща из основи човешките представи за Вселената. Най-известен с прочутата си формула $E=mc^2$, със специалната и общата теория на относителността. Носител на Нобелова награда за физика. Изявява се и като борец срещу всякаква форма на насилие чрез оръжие.

Смята се, че Айнщайн не е бил вегетарианец. Включваме го тук от уважение към способността му да мисли независимо и прозрението му по отношение на вегетарианството:

„Нищо няма да допринесе за човешкото здраве и да повиши шансовете за оцеляване на живота на земята толкова, колкото еволюцията на вегетарианското хранене.“

Отстр. 1

вихрушки, които биха взникнали при равномерно висок и гъст жив плет. Рязане се налага само за поддържане на плета.

Ландшафтният жив плет има и съществена екологична функция. В него се намират много животински видове, които си взаимодействат по най-различни начини. То ѝ регулира до голяма степен живота на птиците и насеко-

мите - основна предпоставка за здравето и регенерацията на една местност. Таралежи, водни змии, слепоци, полски мишки и всички обитатели на широколистните видове се чувстват много добре сред живия плет. При създаването му трябва да се съобразим с още един аспект - отношението на птичия свят към иглолистните дървета. Те се намират в много важна връзка, която отначало остава скрита. Според думите на Рудолф Щайнер птичият свят, който не открива иглолистни дървета в околностите, изпада в деконечно състояние. Към това посочва и наблюдението, че птиците много обичат да гнездят в жив плет от туя. Този вид жив плет

ЖИВ ПЛЕТ В ТРАДИЦИЯТА

се използва основно за защита от чужди погледи.

ГРАДИНСКИ ЖИВ ПЛЕТ

При този вид плет функцията за защита от външни погледи излиза на преден план и измества функцията за защита от вятър. Освен това той се предпочита най-често подрязвай. По този начин изисква по-малко място от свободно растящия, затова пък е много плътен и може да се оформи в желаната височина и ширина. Голям брой местни дървесни видове, които са свободно растящи, израстват като високи дървета или големи храсти, понасят добре редовното подрязване. Това са преди всички клен, обикновен габър,

обикновен бук, дрян и глог. Към тях се прибавят редица храсти, особено подходящи за подрязване.

СВОБОДНО РАСТЯЩ ЖИВ ПЛЕТ ОТ ЦЪФТЯЩИ ВИДОВЕ

Този жив плет се предпочита там, където се разполага с достатъчно място. В зависимост от избора на растителните видове той достига ширина 1,5 - 2,5 метра, като не взимаме предвид дървовидните храсти. Ако при засаждането предвидим твърде малка ширина, след няколко години със сигурност ще бъдем принудени редовно да подрязваме храстите. Наложително е да го избегнем на всяка цена, защото дръвчетата

трябва да цъфтят и да дават плод. Само тогава живият плет ще ни радва с богатство от цветове, ще привлича пчели и други насекоми, ще осигурява храна и място за гнездене на много птици.

Най-често използвани храсти за свободно растящ и цъфтящ плет с височина от 2 до 5 метра - декоративна дюля, канадска ирга, сибирски бял дрян, форзиция, декоративна ябълка, джанка, бодливо френско грозде, жасмин, спирея, вайгелия, махония, лавър, птиче грозде, черна трънка, шипка, червена пираканта, остролистен джел, миризлива върба, люляк, арония, влакнест шмак, индийска лагерстромия, лигуструм, обикновен лициум и много други. Някои от тях може да се използват и за подрязване, и като свободно растящи видове. В следващите броеве ще ви запознаем по-подробно с всички горепосочени видове.

РАЗСТОЯНИЕ МЕЖДУ РАСТЕНИЯТА ПРИ СВОБОДНО РАСТЯЩ ПЛЕТ

Поради ширината от 1,5 до 2,5 м тук се седи само в една редица. Само при по-широк наклон или когато разполагате с много място, живият плет е от няколко реда. Средното разстояние между растенията е 1 м. Основното правило е големите храсти - джанка, декоративна

ябълка, декоративна слива, които израстват до 5 м на височина и стават много широки, да се засаждат между по-ниски видове, например спирея. С увеличаването на възрастта високите дървета разгръщат свободно короните си над по-ниските видове и се получава наистина живописна гледка.

ВАЖНИ СЪВЕТИ ЗА ЗАСАЖДАНЕ НА ЖИВ ПЛЕТ

Преди засаждането храстите се скъсяват с около една трета. Същото важи и за корените. Растенията се засаждат само няколко сантиметра под дълбоко, отколкото са били в разсадника. При иглолистни и широколистни с коренова топка се скъсяват само горните неразклонени стъбла. Ако растенията са станали много сухи, например след дълго транспортиране, първо се поставят за няколко часа във вода - до три дни. Така могат да бъдат

спасени. Достатъчното напояване с вода е много по-важно за бъдещото им развитие, отколкото всички по-късни поливания. Препоръчва се ивицата за жив плет да се покрие с мулчиращ материал като шума, слама, окосена трева и др. Мулчирането продължава само няколко години. По този начин се запазва влагата в почвата, стимулира се животът в пръстта и се ограничава растежът на плевелите.

ВЕДИЧЕСКИ РЕЦЕПТИ

ПАНИР

Извара (домашно сирене)

Домашното сирене (извара), наричано на хинди „панир“, може да се яде просто така или да се използва в различни рецепти. То няма заместител. Никой вид сирене не може да му съперничи по универсалност на приложението и по вкус. Освен това то не се разстпя при висока температура.

Продукти: 2 л мляко, 2 с. л. лимонов сок (или 1/2 ч. л. лимонтозу, или 1/2-1 чаша кисело мляко, или 1-2 чаши суроватка).

Сложете млякото на среден огън в достатъчно голяма тенджерка, за да може да заври, без да прелее. Докато го чакате да се свари, пригответе си коагуланта, с който ще го пресечете (лимонов сок, лимонтозу, кисело мляко или суроватка), и над подходящ съд поставете голяма цедка с тензух.

Щом млякото започне да се надига, излейте в него коагуланта и разбъркайте. Почти веднага, като по магия, гъбестият панир ще се отдели от прозрачната жълтозелена суроватка. Ако суроватката не е съвсем бистра, прибавете още малко киселина и отново разбъркайте. Не дръжте изварата на огъня прекалено дълго, защото ще стане жилава и зърнеста. Понякога млякото, което се продава в нашите магазини, не може да се пресече заради консервантите, добавени към него. Дори да сложите много голямо количество коагулант, то се пресича частично и си остава бяло на цвят. В такъв случай не продължавайте да добавяте киселина, а отстранете тенджерата от огъня и оставете млякото да престой няколко часа, докато всички твърди частици се отделят от него и образуват плътен слой извара.

Когато изварата напълно се отдели от бистрата

суроватка, отстранете тенджерата от огъня и прецедете съдържанието ѝ през голяма цедка, застлана с тензух. Изварата съберете в тензуха, а суроватката - в съд, поставен под цедката. Изплакнете изварата в тензуха под течаща студена вода за около минута, за да стане поплътна и да отмие останалия в нея коагулант, който може да развали вкуса ѝ. След това изцедете излишната течност по един от следните начини:

• Ако искате плътен панир във вид на сирене, което да нарежете на кубчета, увийте здраво изварата в тензуха и я затиснете с тежест за известно време (10-15 мин.). Колкото по-дълго я държите затисната, толкова по-твърда ще стане. Може също да стегнете изварата в тензуха и да я окачите да виси, докато всичката течност се изцеди и получите твърдо сирене.

• Ако ви е нужна мека извара, само я стегнете в тензуха и изстискайте от нея водата.

Време на приготвяне: 30 минути.

Допълнителни бележки: От един литър пълномаслено мляко се получава около 200 г пресен панир и с около 30-40 г по-малко пресован панир, затиснат с тежест за 10 минути. От един литър обезмаслено мляко се получава около 100 г пресен панир.

Много готвачи предпочитат за коагулант киселото мляко, защото с него се получава хубава мека извара. Преди да го добавите към врящото мляко, разрежете го в малко количество топло прясно мляко. Обикновено 1/2 чаша (125 мл) кисело мляко е достатъчна за пресичането на 1 л прясно мляко. Лимоновият сок придава на изварата лек възкисел вкус. „ри“

От стр. 1

Пристигнахме до първия долмен край пътя. Бях приятно изненадана, че моите приятели са информирани за значимостта на мегалитите и така са спомогнали да се намерят средства, за да има хубава пътечка към долмена. Панорамата, разстилаща се пред нас, пълнеше сетивата ни със своето очарование. Заек бягаше с все сила, гонен от едно куче. Боби ми даде едно листо от киселец. Сдъвкаха го и силната живинка на аромата му се разля из тялото ми. Когато се приближих до долмена, първото нещо, което направих, бе да докосна камъните. В този миг усетих как една вълна ме обляхна цялата... Разменихме си лаконични реплики и огледахме мястото, което старателно бе обградено със същите на вид камъни. Всеки от нас реши да си избере онова местенце, което само го повика при себе си. Аз и Боби бяхме една до друга. Тя опря гърба си в долмена, а аз поседнах в поза „лотос“. Валето бе малко встрани, а Пами отзад до разлистилата се круша. Вятърът постихна, а слънцето леко печеше и топлеше сърцата ни, тръпнещи за срещата с душите на нашите прадеди. Реших да последвам примера на Боби и Валя - събух краката си. Слънцето целуваше нозете ми и огряваше лицето ми. Вълнувах се и бавно започнах да отпускам тялото си по метода Силва. Когато стигнах до алфа ниво, усетих как пред вътрешното ми зрително поле се появи едно слънчево кълбо, което пулсираше, изпълнено с живот. Малките звездички се гонеха в него и присъствието му спираше дъха ми. Енергията беше много силна и потокът ѝ ме накара цяла да вибрирам. Аз се представих коя съм и помолих да получа отговор на въпроса как да намеря думи да сътворя образи, които да разкажат за мечтата ми за нов живот; как вдъхновението да обхване същността на съпруга ми и какво да направим заедно с него, че този образ да познат и родителите ни, така щото във всички членове на нашето голямо семейство да лумне огънят на осъзнатостта. Отговорът във вид на мисъл дойде веднага: „Питай съпруга си, питай сърцето си - те знаят какво да направят - във вас се съхранява цялата мъдрост.“ До този миг все не смогвах „да стигна“ до Пами с вдъхновението си, което бликаше из същността ми. Разбира се, аз продължавах да търся ключа към неговата душа. И съм благодарна на долмените, че ми помогнаха...

МОЕТО ПЪРВО ДОЛМЕННО-ПЪТЕШЕСТВИЕ КРАЙ СЕЛО ХЛЯБОВО

Освен живото пулсиращо кълбо видях и още един образ - на млада, цветуща жена с лице, изваяно като на икона, която държеше в дланите си същото, но вече по-малко по размери кълбо. Тя го гледаше, изпълнена с много любов, и го милваше както с поглед, така и с ръце. По-късно „случайно“ срещнах същата ри-

сунка в един руски алманах. Отдолу под него пишеше „Сътворение“. През по-голямата част от времето не успях да овладя емоциите си и големите си очаквания да се случи нещо разтърсващо. Може би защото по някакъв начин се опитвах да контролирам с мислите отпускането си и очаквах да стигна до поличбата. Затова и от време на време мисълта ми се връщаше към тялото, не можех да намеря най-подходящата му поза и все имах усещането, че краката ми са заклещени, но най-вече сетивата ми се връщаха към всички нюанси от звуковата палитра на събуждащата се природа - птичите песни, езика на всичко живо... Мина ми и такава мисъл, че може би не е нужно да очаквам да се случи нещо грандиозно и съдбовно и е по-добре да насоча вътрешната си енергия към докосване на Божиите мисли, събрани в природата около мен. Тази мисъл ми върна дълбочината на спокоествието и избистри посланието: „Всички отговори са около теб и в теб самата.“ Усещах, че се помръдват и приятелите ми. Изгарях от желание да поемам живото дихание на природата с всичките си сетива, които Господ ми е дарил. Чувствах се леко, спокоеино. Запомних ведрината и замечанията поглед на моята приятелка Валя, в който сякаш още отзвучаваха получените откровения. Тя ни предложи да пийнем и хапнем.

Нашето долменнопътешествие продължи напред към село Хлябово, към следващата ни среща. Тук пейзажът бе съвършено различен. Влязохме във висока борова гора. Първото нещо, което ме изпълни цялата и чак потреперих от удоволствие, беше силата на чистия, жив въздух. Свежестта нахлуваше във всяка

всеки в своя вътрешен свят. Харесах си мястото на жената (вляво от отвора). И въпреки че в гората не духаше, въздухът беше по-студен. Зачудих се малко дали да си събуя нозете, но после отхвърлих всички притеснения, защото знаех, че трябва да се чувствам максимално удобно и освободено. Подпрях гърба си на стената на отвора и започнах да се отпускам. Беше ми студено на краката, но постепенно мисълта ми се освободи от страха и се насочи към дълбока релаксация. Когато стигнах до алфа нивото, отново усетих енергийното присъствие на нещо или поточно на някого. Представах си коя съм. Разказах с мои думи, че съм тук защото съм чакала срещата с моите прародители, че всички сме дошли, за да получим отговор на един въпрос - къде... Отговорът дойде във вид на мисъл - не може да се даде еднозначен отговор за всеки човек. Всеки носи „своята родина“ (своето чувство, своята визия, своята мечта) и всеки с душата си определя къде и как ще въплъти вдъхновението си. После за миг се мярна онази страница в Интернет (от форума), където пишеше, че са възможни няколко места в България за родови селища и там сред изброените места беше и „край Любимец“. Значи любимото място на сърцето би било най-добре да бъде край родния град на моя Любим. Вече знаех, че за да сътворим с Пами Пространството на Любовта, трябваше горещите мечти и на двамата ни да се слепят в едно - само тогава Любовта ще ни помага, ще сгръва с Енергията си и великата си Сила нас и нашите потомци. После помолих отговорът да се въплъти в реална картина. И последва нещо, което дълбоко разтърси цялата ми същност. Трескаво мисълта ми се понесе напред. Вече виждах ярко и ясно (като на реален филм) първата си събднатата мечта... Пътувахме с Пами в местност, в която възвишенията лъкатушеха като леки земни вълни. Приличаше много на тази, която е в западната част край с. Лозен (едно близко село до Любимец) - Геоложка, Лагерът, без да бъде нейното абсолютно копие. Там слязохме и стъпихме на „позната“ земя. Имаше тук-там растения, дървета и тогава се случи чудото - моят Любим ме прегърна, целуна

ме нежно по очите и ми подари Земята на нашето Родово именование... Сърцето ми лудо пулсираше в съзвучие с бликналата радост, извираща от Пами. Слятата вибрация ме накара още по-ярко да пулсирам. Душата ми пееше с най-звучните си тонове... Първо в мен се надигна силата на едно помислено „Благодаря ти, Господи!“. Сигурна бях в Любовта ни, в това, че Пами ще се пробуди и че ще скрепи в единен съюз сиянието на моята Мечта и неговото вдъхновение. Ако Сътворението има име, то това бе побрано в този реален, красив, дълго жадуван миг!!! Съзри на велика радост и благодат потокоха като буйни реки от мен... Аз отворих устни с дълбочината на бликналите нови чувства и изрекох с трепет „Обичам те“... Думите се понесоха в простора наоколо и всичко живо - небето, слънцето, земята, тревата, птиците, понесоха порива на събднатата мечта... Чувствах се опияняващо щастлива!!! И мисля, че всички влюбени могат да изпитат същите чувства. После картината се разтвори и нова слабичка мисъл се появи в мен - кои сте Вие - наши

Благослов! Цялата Природа ни Благославяше!!! После бавно започнах да се връщам към студентите си нозе и към всичко заобикалящо. Толкова бях щастлива, че исках веднага да споделя с Пами преживяното... Приближих се до него, целунах го и му казах: „Благодаря ти!!!“ Той също блажено бе намерил своето място и се любуваше на всичко събуждащо се, на всичко живо.

Решихме да поседнем и да похапнем край „малкото долменче“ и да споделим всеки от нас изживяното. Мислите ни съвпаднаха, че „край Любимец“ е много подходящо да бъде положено началото - екологично място, без голяма промишленост, земя с вековна история и със стаени мисли на древни цивилизации, които чакат да бъдат възродени. Чертаехме реални планове за нашето Общо бъдеще. Много ме трогна визията на Валя за бъдещото хармонично взаимодействие между нейните най-добри приятели. Трите бяхме заедно в този момент (включвам Валя), липсваше само едната. Всяка от нас можеше да допълва останалите в общия ни път по разпространяване

дивни Предци, които ми помогнаха така зримо да видя, почувствам и изживя събдването на Мечтата си? Лек, далечен отговор се опитвах да стигне до мен, но сътвореният току-що Образ отново се вълна... Толкова силно беше отзвучаването, че разбрах в един-единствен миг - това, което месеци (пък може да се каже и години) наред ме изпълваше, е много по-значимо за мен, за щастията на моето семейство, така че друга информация не би могла да дойде със същата сила и интензивност, защото определящ е зовът на Сърцето - онова, що е значимо, важно за всеки един от нас... Когато получих своя дълго жадуван подарък, за кратък миг слънцето успя (в тази гъста борова гора) да ме целуне с един от лъчите си. Показа ми с незримия си, но жив език и Божия

на идеите. Виждахме се вътъкани и в бъдещето на Родово Училище - всяка силна в своята област (философия, български език, образователно изкуство и музика). Някъде бях чела, че правилно сформирания мисъл се излъчва във Вселената и тъй като е много силна енергетично, човек усеща сякаш мравчици лаят по гърба и тила му. Цялата потръпнах от силата на слятата вибрация... Много от мислите ни се допълваха и като цветна палитра на художник се изливаха върху картината Образ, наречена „Родово именование“. И още веднъж потръпнах от мисълта колко е хубаво човек да бъде обграден от съмишленици, приятели, които чувстваш много близко до себе си...

Следва
Маринела
АРАБАДЖИЕВА,
Пловдив

БОЖЕСТВЕНИ МИСЛИ

Божествената мисъл се изразява в различни форми: звездите, слънцето, луната, човека, животните, растенията, минералите и всичко около нас. Ние трябва да се учим, за да се свържем с Божията мисъл. Свържи се с Божията мисъл и здравето в теб ще се възстанови. Мисълта е сила, която може да лекува. Нашата цел е да образуваме връзка с Бога чрез външната природа. Като седим тук на планината, ние ще приемем Божествените мисли и ще ги изпращаме по целия свят.

Рис. Христо ХРИСТОВ,
гр. Любимец

УМСТВЕНИ СТРЕМЕЖИ

За да се ползват от умствените енергии на природата, хората трябва да знаят как да я привлекат към себе си. За тази цел се изисква общество от хора с умствени стремежи - те са в състояние да привлекат тези енергии. И ние се събираме тук на планината да приемем Божествените мисли, които обновяват. Божествените мисли са чистите, светлите възвишени мисли.

Петър ДЪНОВ

ИЗЧЕЗНАЛИТЕ ЦИВИЛИЗАЦИИ

Колко древна е човешката цивилизация? При отговора на този въпрос официалната наука се опира на няколко общоприети аксиоми. Историята започва, твърди тя, от Месопотамия и Египет преди близо 6000 години. По-късно, около 3000 години пр. н. е., се развиват цивилизацията в днешна Индия и Китай, а след 1500 г. пр. н. е. в Америка. Но този възглед за древността на човешката цивилизация не дава отго-

вор на редица въпроси, свързани с някои открития. Едно от тях е картата на Пири Рейс, адмирал от флота на отоманските турци. Съставена през 1513 година, тя е открита в библиотеката на императорския дворец в Константинопол едва през 1929 година. На нея са изобразени подробно западният бряг на Африка, източното крайбрежие на Южна Америка и северният бряг на Антарктида. Загадката в случая е не толкова в това, че на картата присъства откритата през 1818 година Антарктида, а точното изображение на крайбрежието на

континента, покрит с лед от най-малко 6000 години. Показаните географски очертания съвпадат с резултатите, получени от сеизмичен напречен разрез под ледената покривка, направен за пръв път през 1949 година. И ако тази цифра 6000, указваща окончателното залежаване на южния континент назад във времето, е по-приемлива, отколкото няколко милиона - според други хипотези - то приемането ѝ пак не ни дава отговор на въпроса за източниците на Пири Рейс. Той съобщава в поредица бележки върху картата, че не е автор на топографските наблюдения и картографирането им, и признава, че е ползвал множество източници, някои от тях от 4 в. пр. Хр. или още по-стари.

През 1960 година професор Чарлз Хапгуд, преподавател по история на науката в Кийн Колидж, щата Ню Хемпшър, САЩ, открива в конгресната библиотека във Вашингтон

карта на Южното полукълбо, съставена от Дронтеус финеус през 1531 година. Както и при картата на Пири Рейс общият профил на терена и видимите физически характеристики съответстват на резултатите от сеизмичните изследвания на сушата под ледената покривка. Ето какво пише самият Хапгуд: „Общата форма на континента изумително напомняше очертанията му на съвременните ни карти. Положението на Юж-

ния полюс изглеждаше точно. Планинските вериги покрай брега приличаха на откритите в близкото минало. Очевидно бе, че това не е небрежно творение на нечие въображение. Планинските вериги бяха подробно очертани, някои крайбрежни, други не. От повечето извираха реки, течащи към морето. Това естествено означаваше, че когато е била съставена картата, повърхността на континента не е била заледена. В центъра на континента обаче въобще не бяха означени реки или планини, което може би означа-

ва, че тези области вече са били покрити с лед.“ Френският картограф Филип Бюаш от 18 век също съставя карта на заледения континент, която обаче се различава от описаните по-горе. Той, изглежда, е ползвал източници, по-стари може би хиляди години, отколкото използваните от фи-неус и Пири Рейс. Особено то е, че неговата карта

показва точно Антарктида, каквато е била, преди да започне залежаването ѝ. Бюаш е изобразил ясно пролива през континента, който го разделя на два главни масива. Това се потвърждава от подробното сеизмично изследване на Антарктида през 1958 година, което ни я представя като архипелаг с големи острови, свързани с дебел леден пласт, издигащ се 2 км над морското равнище.

Изводът, който може да се направи, е, че южният континент е изследван внимателно и картографиран в продължение на дълъг период от време, може би хиляди години, в течение на които ледът постепенно се е разпространявал от вътрешността на континента и постепенно го е погълнал целия. Най-вероятно оригиналните източници за картата на Пири

Рейс са съставени в края на този период, когато само крайбрежието е останало все още свободно от леда. Източниците за картата на финеус са били значително по-стари, тъй като ледената покривка е изобразена само върху вътрешността на континента, а източниците за картата на Бюаш, изглежда, са от още по-ранен период - около 13 000 г. пр. н. е. - когато Антарктида въобще не е имала лед.

И така тези и други карти, направени в миналото, доказват, че десетки векове назад, дълго време преди появата на познатите ни древни цивилизации, Земята е подробно картографирана от неизвестна за нас, изчезнала цивилизация с високо равнище на технически познания. След като внимателно анализира всички факти, професор Хапгуд изгражда хипотеза, според която уреди за определяне на географска ширина са ползвани много преди 18 век, когато са открити и започват да се прилагат от съвременното човечество.

Хората от тази изчезнала цивилизация не само са проектирали и изработвали технически свършени механични инструменти, но и при самия процес на картографиране са използвали сложни операции от висшата алгебра и сферичната тригонометрия, за които се смята, че са непознати на древния свят.

ПРАИСТОРИЧЕСКО ЖИЛИЩЕ

Съвременните научни методи позволяват точно да се датира дадена археологична находка и по този начин да се възстанови фрагмент от живота на хората от преди хилядолетия. Нека надникнем в едни от най-сензационните археологични открития, направени на територията на България.

През 1985 година професор Васил Николов води разкопките на праисторическо селище от раннеолитния период (V хил. пр. н. е.) с местонахождение южната част на София, до квартал Слатина. Открити са останките на древно жилище с площ 110 кв. м, правоъгълно, със стени, ориентирани по четирите посоки на света. Състояло се е от две помещения - голямо южно и друго тясно, продълговато, разположено в северната част. Южната стая, която е имала огнище, явно се е използвала от членовете на семейството за хранене и спане. Северното помещение е служело за съхранение на зимните запаси, например житото, за което свидетелстват измазаните с глина ями в него, както и намерените големи глинени делви. Стените на жилището са били от вертикални дървени стълбове, замазани с глина, а покривът - асиметричен, двускатен. Подът се е състоял от наредени една до

друга дебели греди, отгоре намазани с глина. Намерени са също така останки от тъкачен стан и специално оформен камък, който се е използвал за стриване на зърното.

Жилищата през каменно-медната епоха (IV хил.

пр. н. е.) не са се различавали много от тези, строени през раннеолитния период. Археологичните разкопки в местността Редугите край село Телиш, Плевенско, разкриват праисторическо селище от IV хил. пр. н. е. Открити са миниатюрни глинени макети на жилища, по които може да се съди не само как са изглеждали отвън и отвътре, но и по каква технология са строени. Стените са били дървени, замазани със смес от глина и слама, което е осигурявало добра топлоизолация на постройката през зимата. Във всяка къща е имало пещ и ръчна мелница за зърно. В селището са намерени много и разнообразни глинени съдове, изкусно изрисува-

ни и оформени.

Освен различни праисторически селища от епохата на раннеолитния период и каменно-медната епоха на територията на България са открити най-старите рудници в Европа, намиращи се край Стара Загора и в Странджа планина. От добитата мед тогавашните хора са изработвали оръдия на труда и украшения. Разбира се, най-впечатляващи са намерените при различните разкопки златни съдове, украшения и други предмети. Най-голямото златно съкровище от онази епоха е откритото в некропол от V хил. пр. н.

е. близо до Варна. Златните предмети - украшения и знаци за власт - са с общо тегло около 6,5 килограма. Оказва се, че такова голямо количество обработено злато от праисторическата епоха не е намирано досега в Европа. Това, което е по-важно в случая, е, че почти всички украшения са местно производство и качеството на изработката им е много високо.

Керамичното производство също е било много добре развито. Висококачествените, художествено изработени глинени съдове дори се изнасяли далеч зад пределите на областта. Керамика от културата на Варна е открита чак в Северна Молдавия.

„РИ“

ДЕКОРАТИВЕН РАЗСАДНИК „ЗЕЛЕНА ПРОЛЕТ“

Предлага разнообразна декоративна растителност за озеленяване на градини и дворове:

- листопадни и вечнозелени дървета и храсти;
- градински многогодишни цветя;
- растителност за водни площи;
- декоративни треви;
- увивни и катерливи растения.

с. Негован, общ. София (срещу кариерата)
тел. 0888 930 228; 02/9 96 2211 (вечер)
e-mail: greenspring@dir.bg

бул. Патриарх Евтимий 10
работно време:
от 11.00 до 24.00 часа
e-mail: home@vegihome.com
www.vegihome.com

СКЪПИ ЧИТАТЕЛИ,

Нашата амбиция е този вестник да се превърне във ваш вестник. Вие фактически да го списвате. Искаме страницата „Съмишленици“ да заеме по-голяма част от вестника. Благодарим ви предварително. Няма да откажем, ако ни помогнете и финансово. Пишете ни. Споделете с нас мнението си за вестника. Дайте своите препоръки към нас.

От редакционния колектив

Вестник „Родово имение“ се издава с любезното съдействие на Екодружение „ЖИВ ДОМ“

Форум
www.viavita.net/jvdom

Главен редактор
Атанас Панчев
Зам. главен редактор
Мария Стаева

Редакционен колектив:
Константин Стамболиев
Сергей Инджов
Пламен Петев
Красимир Нотев
Стефан Йорданов
Рени Радева

Адрес на редакцията:
1172 - София
кв. „Дианабад“
ул. „Никола Габровски“ № 1
Хотел „Диана 1“
ет. 6, ап. 62
тел.: 02/962-16-85
962-16-86
факс: 962-16-87
e-mail: rodimienie@yahoo.com

Банкова сметка на „Издателска Къща Новата Цивилизация“
ЕООД - София
НВБ банка
„Биохим“ - АД,
централно управление - София
С/ка1031647309
Код 66096608

Отдел разпространение:
0888/693359
Каталожен № 618